DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

W GDAŃSKU

Gdańsk, 20 grudnia 1963 Nr 15 Poz. 118—129

TREŚĆ:

118

UCHWAŁA Nr 259/XXXIV/63

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 16 września 1963 r.

w sprawie określenia warunków korzystania na obszarze województwa gdańskiego z urządzeń wodociągowych oraz utrzymywania ich w stanie zdatnym do użytku.

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. Nr 11, poz. 72) oraz § 1 zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 6 maja 1963 r. w sprawie wytycznych dotyczących warunków korzystania z urządzeń wodociągowych oraz utrzymywania ich w stanie zdatnym do użytku (Monitor Polski Nr 40, poz. 199) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej postanawia, co następuje:

§ 1.

Ilekroć w uchwale jest mowa:

1) o dostawcy wody, należy przez to rozumieć komunalne przedsiębiorstwo (zakład) wodociągów i kanalizacji, a w odniesieniu do terenu gromad — również spółkę wodną, kółko rolnicze albo inną jednostkę, która eksploatuje urządzenia do zaopatrywania ludności w wodę,

2) o odbiorcy wody, należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub prawną pobierającą wodę z urządzeń wodociągowych,

3) o właścicielu nieruchomości, należy przez to rozumieć również użytkownika, zarządcę lub administratora nieruchomości albo osobę upoważnioną do działania w ich imieniu.

§ 2.

Dostawca wody obowiązany jest:

1) utrzymywać urządzenia wodociągowe — łącznie z siecią wodociągową o publicznym charakterze i połączeniami na odcinku do zaworu głównego za wodomierzem odbiorcy lub miejscem przeznaczonym na jego umieszczenie — w należytym stanie sanitarnym i technicznym, zapewniającym stały dopływ wody do instalacji odbiorców;
2) podłączyć nieruchmość — na wniosek i koszt właściciela znajdującego się na niej domu — do istniejącej przy niej sieci wodociągowej w możliwie najkrótszym terminie i na własny koszt dostarczyć wodomierz oraz w uzasadnionym przypadku dokonać jego wymiany;
3) zainstalować zalegalizowany wodomierz oraz dokonywać jego konserwacji i kontroli działania, przy czym przy pierwszym zainstalowaniu wodomierza dostawca pobiera przewidzianą w taryfie opłatę tylko za jego zainstalowanie;
4) dokonywać okresowych kontroli funkcjonowania oraz zabezpieczenia urządzeń wodociągowych, określonych w punkcie 1, i wodomierzy przed zniszczeniem, uszkodzeniem i nieprawidłową eksploatacją;
5) sprawdzić — na wniosek odbiorcy wody — funkcjonowanie wodomierza; w przypadku stwierdzenia, że wykazuje on błędy przekraczające granice dopuszczone przez Główny Urząd Miar, koszt sprawdzenia ponosi dostawca wody, a w pozostałych przypadkach — odbiorca, który wniósł o sprawdzenie funkcjonowania wodomierza; dostawca wody otrzymawszy powyższy wniosek odbiorcy wody, może od niego żądać uiszczenia, przed sprawdzeniem funkcjonowania wodomierza, przewidzianej taryfą kwoty na pokrycie kosztów tej czynności; uiszczona na ten cel kwota podlega zwrotowi, gdy sprawdzenie funkcjonowania wodomierza wykazało wyżej wskazane błędy;
6) powiadomić odbiorców wody o konieczności wstrzymania jej dopływu, wskazując przy tym termin wstrzymania i ponownego uruchomienia dopływu;
7) zabezpieczyć przed zamarznięciem urządzenia wodociągowe, o których mowa w punkcie 1;
8) odczytywać w zasadzie raz na miesiąc wskazania wodomierzy i wystawiać odbiorcom wody miesięczne rachunki za pobraną wodę; dostawca może od tego odstąpić — w przypadkach gdy koszty miesięcznego cyklu odczytywania wodomierzy i wystawiania rachunków są niewspółmiernie duże w stosunku do kwot rachunków — i wyznaczyć odbiorcom wody stałe, miesięczne zaliczki na poczet należności za pobraną wodę, a rozliczenia dokonywać na podstawie wskazań wodomierzy odczytywanych w okresach kwartalnych.

§ 3.

1. Dostawca wody nie może bez ważnej przyczyny usunąć urządzeń do doprowadzenia wody, wstrzymać dopływ wody, bądź też w inny sposób utrudniać pobieranie wody przez odbiorcę.
2. Ważnymi przyczynami uzasadniającymi wstrzymanie dopływu wody są w szczególności:
   a) brak wody w ujęciu,
   b) zanieczyszczenie doprowadzanej wody w sposób niebezpieczny dla zdrowia,
   c) pożar powodujący potrzebę zwiększenia dopływu wody do hydrantu pożarowego,
   d) konieczność dokonania naprawy, konserwacji lub dezynfekcji urządzeń wodociągowych, powodujących wstrzymanie bądź ograniczenie dopływu wody,
   e) braki w urządzeniach (instalacjach) wodociągowych grożące niebezpieczeństwem,
   f) rażące marnotrawienie wody przez jej odbiorcę, kontynuowane mimo wezwania do zaniechania tego marnotrawstwa i zagrożenia wstrzymaniem dopływu wody.
3. Z chwilą ustania przyczyny, która spowodowała wstrzymanie dopływu wody, dostawca winien niezwłocznie ponownie uruchomić jej dopływ.

§ 4.

Dokonywanie napraw lub konserwacji urządzeń wodociągowych, powodujących wstrzymanie bądź ograniczenie dopływu wody, winno odbywać się w czasie najmniejszego jej zapotrzebowania.

§ 5.

1. Właściciel nieruchomości obowiązany jest:
   1) konserwować i utrzymywać w należytym stanie technicznym i sanitarnym wewnętrzną sieć oraz instalację wodociągową — zaczynającą się od zaworu głównego za wodomierzem lub miejscem przeznaczonym na jego umieszczenie;
   2) zabezpieczyć wewnętrzne urządzenia wodociągowe (pkt. 1) przed działaniem mrozu, przez usunięcie wody ze studzienek mieszczących wodomierze, zabezpieczenie przed mrozem tych studzienek i pomieszczeń, w których są wodomierze, w drodze naprawy uszkodzonych ścian, wstawienia brakujących drzwi, okien i szyb oraz przez założenie brakujących pokryw studzienek, izolacji ocieplającej instalacje wodociągowe narażone na działanie mrozu, usunięcie wody z przewodów sieci letniej i zamknięcie dopływu wody do tej sieci oraz zaworów instalacji wodociągowej w ogrodach i na działkach;
   3) zabezpieczyć studzienki mieszczące wodomierze przed zanieczyszczeniem i dopływem wody gruntowej;
   4) zawiadomić niezwłocznie dostawcę wody o każdym zauważonym uszkodzeniu wodomierza;
   5) zawiadomić dostawcę wody o zamiarze dokonania takiej przebudowy bądź rozbudowy wewnętrznej sieci lub instalacji wodociągowej, jaka powoduje zwiększenie ilości punktów czerpalnych bądź ilości pobieranej wody.
2. Ponadto właściciel nieruchomości powinien przeznaczyć odpowiednie pomieszczenie na ustawienie w nim wodomierza — odpowiadające warunkom określonym przepisami rozporządzenia Ministrów Budownictwa oraz Gospodarki Komunalnej z dnia 9 października 1956 r. w sprawie urządzeń instalacji wodociągowych i kanalizacyjnych (Dz. U. Nr 48, poz. 216) oraz stale utrzymywać to pomieszczenie w porządku i czystości.
3. W przypadkach gdy wodomierz znajduje się w piwnicy przeznaczonej nie tylko dla jego pomieszczenia lecz również i do użytkowania na inne cele, właściciel nieruchomości winien ją przydzielić użytkownikowi zajmującemu lokal na najniższej kondygnacji.

§ 6.

Klucze od pomieszczeń, w których znajdują się wodomierze, powinny być przechowywane u dozorcy danej nieruchomości, a w razie braku dozorcy — u osoby upoważnionej przez właściciela nieruchomości, zamieszkałej możliwie blisko tych pomieszczeń.

§ 7.

Najemca lokalu lub budynku obowiązany jest utrzymywać w należytym stanie technicznym i sanitarnym instalacje wodociągowe znajdujące się w lokalu (budynku), a przede wszystkim dbać o ich szczelność i zapobiegać marnotrawstwu wody.

§ 8.

1. Odbiorcy wody uprawnieni są do pobierania wody z wodociągu o każdej porze dnia, w ilościach nie powodujących jej marnotrawienia.
2. W miejscowościach, gdzie występują niedobory w zaopatrywaniu ludności w wodę, dostawca wody może w umowie zawartej z jej odbiorcą zastrzec, że pobieranie wody odbywać się będzie w określonej porze.

§ 9.

W przypadku otrzymania od dostawcy wody wiadomości, że dopływ wody będzie przez określony czas wstrzymany, odbiorca wody winien niezwłocznie za-

wiadomić o tym wszystkich najemców lokali korzystających z domowych instalacji wodociągowych.

§ 10.

Pracownikom dostawcy wody służy prawo kontroli urządzeń i instalacji wodociągowych. Pracownicy ci, legitymujący się pisemnym upoważnieniem, mają prawo wstępu do wszystkich pomieszczeń i miejsc gdzie znajdują się te urządzenia — w czasie od godziny 8 do 18, a w przypadkach gdy zwłoka może spowodować szkodę w urządzeniach wodociągowych lub w nieruchomości — o każdej porze.

§ 11.

1. Dostawca wody wystawia rachunek za wodę dostarczoną jej odbiorcy (§ 2 pkt. 8) biorąc za podstawę wskazania wodomierza, a w przypadku niemożności ich odczytania w określonym miesiącu, może wystawić rachunek zaliczkowy, przyjmując za podstawę średnie miesięczne zużycie wody w ostatnich 3 miesiącach — zaznaczając przy tym na rachunku, że wymieniona w nim kwota ma charakter zaliczki.
2. Jeżeli w wyjątkowym przypadku dostawca wystawi rachunek za okres dłuższy niż 2 miesiące i odbiorca wody wniesie o rozłożenie należności na raty, wówczas płatność zaległej należności powinna być mu rozłożona na kilka miesięcznych rat (3—6 rat). W tym przypadku nie mogą być wystawione rachunki zaliczkowe w dwóch dalszych kolejno po sobie następujących miesiącach; w drugim miesiącu zużycie wody i rachunek za jej dostarczenie należy ustalić na podstawie wskazań wodomierza.
3. Zużycie wody przez odbiorców, u których z uzasadnionych przyczyn nie zainstalowano wodomierzy, lub stwierdzono, że zainstalowany wodomierz nie działał bądź fałszywie wskazywał pobór wody — ustala się według obowiązujących norm zużycia wody, określonych zarządzeniem Nr 149 Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 października 1955 r. w sprawie ustalenia tymczasowych norm zużycia wody przez odbiorców nie posiadających wodomierzy. Na terenie miast i osiedli zużycie wody może być ustalane w ten sposób najwyżej przez dwa miesiące — przed upływem tego czasu należy zainstalować (wymienić) wodomierz.
4. Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej ustala okresy czasu, za które zużycie wody przez jej odbiorców w gromadach może być ustalane w sposób podany w ust. 3. Okresy te dla poszczególnych powiatów mogą być różne.

§ 12.

1. Wraz z należnością za zużytą wodę pobiera się — od jej odbiorców posiadających wodomierze — stałą opłatę miesięczną za wodomierz. Wysokość tej opłaty za wodomierz służący do pomiarów wody pobieranej dla potrzeb gospodarstw domowych wynosi 1 zł, a za wodomierz do pomiarów wody pobieranej na cele produkcyjno-wytwórcze — 15 zł miesięcznie.
2. Dostawca wody do rachunku za wodę wystawianego jej odbiorcy mającemu siedzibę (zamieszkałemu) w innej miejscowości, może doliczyć koszt doręczenia rachunku, w wysokości równej opłacie pocztowej za list polecony.

§ 13.

1. Odbiorca wody obowiązany jest regularnie uiszczać należności za zużytą wodę (i wodomierz) — na podstawie doręczonych mu rachunków wystawionych przez dostawcę — w ciągu 5 dni od doręczenia rachunku.
2. W przypadku nieuiszczenia należności za zużytą wodę (i wodomierz) w terminie określonym w ust. 1, dostawca wody doręcza jej odbiorcy upomnienie o zapłatę zaległej należności w ciągu jednego tygodnia od jego doręczenia, zastrzegając w nim, że po bezskutecznym upływie tego terminu nastąpi przymusowe ściągnięcie należności w trybie egzekucji administracyjnej.

§ 14.

1. W przypadku gdy na jednej nieruchomości podłączonej do sieci wodociągowej są odbiorcy wody różnych kategorii — na przykład odbiorcy zużywający wodę dla celów gospodarstw domowych i odbiorcy zużywający ją dla innych celów, zwłaszcza przemysłowo-wytwórczych, jak zakłady produkcji wód gazowanych, mleczarnie i pralnie — wówczas należy zainstalować oddzielne wodomierze dla każdej kategorii odbiorców.
2. Zainstalowanie odrębnych wodomierzy dla odbiorców objętych kontyngentowaniem wody jest obowiązkowe.
3. W przypadku gdy odbiorca pobiera na różne cele wodę podlegającą opłacie według różnych stawek, dopuszczalne jest zainstalowanie — na wniosek i koszt odbiorcy — odrębnych wodomierzy na odgałęzieniach sieci wewnętrznej dla pomiarów wody pobieranej na poszczególne cele. W tym przypadku odbiorca wody pokrywa koszt zarówno zainstalowania jak i zakupu dodatkowych wodomierzy, lecz nie uiszcza za nie opłat, o których mowa w § 12 ust. 1.
4. Jeżeli w wyjątkowym przypadku kilku odbiorców pobiera wodę mierzoną wspólnym wodomierzem, dostawca określa szacunkowo zużycie wody przez poszczególnych odbiorców, kierując się normami, o których mowa w § 11 ust. 3, z tym, że zużycie wody przez wszystkich tych odbiorców ustala się według wskazań wodomierza, a rachunki za wodę wystawia się im według stawek przewidzianych dla występujących w danym przypadku kategorii odbiorców.

§ 15.

Za uszkodzenie lub zniszczenie wodomierza z winy właściciela nieruchomości oraz za dopuszczenie do zamarznięcia wodomierza odpowiada właściciel nieruchomości. W tych przypadkach dostawca wody winien zażądać od właściciela zwrotu kosztów naprawy i legalizacji bądź też zakupu nowego wodomierza, ustalonych na podstawie sporządzonego protokółu uszkodzenia (zniszczenia) oraz rachunku za naprawę i legalizację bądź zakup wodomierza.

§ 16.

Przyjmując zlecenie na dostawę wody lub zawierając umowę w tym przedmiocie, dostawca wody powinien przedstawić jej odbiorcy niniejszą uchwałę oraz „deklarację użytkownika", a odbiorca powinien pisemnie potwierdzić, że zapoznał się z ich treścią i przyjmuje wynikające z nich obowiązki.

§ 17.

Niniejsza uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia oraz podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Za Prezydium Rady Narodowej

K. Okoniewski
Sekretarz Prezydium

P. Stolarek
Przewodniczący Prezydium

119

UCHWAŁA Nr 2/21/63

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Elblągu
z dnia 25 stycznia 1963 r.

w sprawie ustalenia stawek czynszu dzierżawnego za tereny państwowe oraz tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych, położone w granicach administracyjnych miasta Elbląga.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) oraz §§ 2, 4, 9 i 13 uchwały Nr 393 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia czynszu za dzierżawę terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski z 1963 r. Nr 4, poz. 14) Prezydium Miejskiej Rady Narodowej postanawia, co następuje:

§ 1.

Stawki czynszu dzierżawnego za tereny państwowe i tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych, położone w granicach administracyjnych miasta Elbląga, określa cennik ustalony niniejszą uchwałą — w zależności od położenia terenu i celu na jaki teren zostaje wydzierżawiony.

§ 2.

Dla uzyskania podstawy do ustalenia stawek czynszu dzierżawnego (§ 1) zróżnicowanych w zależności od położenia terenu oddanego w dzierżawę, dzieli się miasto Elbląg na cztery strefy pokrywające się ze strefami, o których mowa w § 1 uchwały Nr 16/97/62 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Elblągu z dnia 28 lipca 1962 r. w sprawie ustalenia cennika opłaty rocznej z tytułu korzystania z terenów państwowych położonych w granicach administracyjnych miasta Elbląga, oddanych w użytkowanie organizacjom społecznym albo w wieczystę użytkowanie innym osobom prawnym lub fizycznym (Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z 1962 r. Nr 11, poz. 89).

§ 3.

Ustala się następujące stawki czynszu dzierżawnego za położone w granicach administracyjnych miasta Elbląga tereny państwowe i tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych:

1) za tereny użytkowane na cele przemysłowe handlowe i składowe — stawki w zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym
   a) w strefie centralnej i śródmiejskiej — 0,50
   b) w strefie pośredniej i peryferyjnej — 0,30
2) za tereny użytkowane na uprawy sadownicze i warzywnicze — stawki w zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym
   a) w strefie centralnej i śródmiejskiej — 0,15
   b) w strefie pośredniej i peryferyjnej — 0,10
3) za tereny użytkowane na drobne uprawy rolne i łąki — stawki w zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym
   a) w strefie centralnej i śródmiejskiej — 0,20
   b) w strefie pośredniej i peryferyjnej — 0,10
4) za tereny użytkowane na drobne uprawy kwiatów — stawki w zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym
   a) w strefie centralnej i śródmiejskiej — 0,50
   b) w strefie pośredniej i peryferyjnej — 0,50
5) za tereny użytkowane na cele handlu ulicznego — pod kioski i stragany oraz stałe stoiska sprzedaży czasopism, wyrobów tytoniowych, owoców, słodyczy itp. — stawki w zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym
   a) w strefie centralnej i śródmiejskiej — 7,50
   b) w strefie pośredniej i peryferyjnej — 5,00
6) za tereny użytkowane pod ruchome punkty sprzedaży (wózki) — 150,00 zł od 1 punktu (wózka) w stosunku rocznym;
7) za tereny użytkowane na cele imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych — stawki w zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym
   a) w strefie centralnej i śródmiejskiej — 0,50
   b) w strefie pośredniej i peryferyjnej — 0,20

§ 4.

1. Czynsz dzierżawny ustalony na podstawie niniejszej uchwały płatny jest od dnia 1 stycznia 1964 r.; do tego czasu obowiązują dotychczasowe stawki czynszu.
2. Jeżeli jednak umowa dzierżawy zostanie zawarta po ogłoszeniu cennika ustalonego niniejszą uchwałą, czynsz pobiera się według stawek tego cennika począwszy od dnia zawarcia umowy.
3. Jeżeli czynsz dzierżawny został zapłacony za określony czas z góry (np. za 3 lata) lub nastąpiło zaliczenie określonej kwoty na poczet czynszu dzierżawnego (np. z tytułu wykonania przez dzierżawcę remontu kapitalnego dzierżawionego budynku), obowiązek uiszczania czynszu dzierżawnego według nowych stawek — ustalonych niniejszą uchwałą — powstaje po upływie okresu za który czynsz uiszczono z góry lub za który nastąpiło zaliczenie.

Za Prezydium Rady Narodowej

S. Ratajczak	**A. Dębiński**
Sekretarz Prezydium	Przewodniczący Prezydium

120

UCHWAŁA Nr 86/XIX/62
Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Tczewie

z dnia 13 września 1962 r.

w sprawie wyznaczenia terenu pod budownictwo domów jednorodzinnych.

Na podstawie art. 2 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o terenach dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 31, poz. 138; zm.: Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 47 i Nr 32, poz. 159) Prezydium Miejskiej Rady Narodowej postanawia, co następuje:

§ 1.

Wyznacza się pod budownictwo domów jednorodzinnych teren położony w Tczewie przy ulicy Nadbrzeżnej, ograniczony od strony północnej pasem projektowanej zieleni, a od strony południowej — ulicą Reja: jak na planie stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkim Rady Narodowej w Gdańsku oraz w drodze wywieszenia jej odpisu na tablicy ogłoszeń Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Tczewie.

Za Prezydium Rady Narodowej

E. Wiśniewski	**K. Rzeczycki**
Sekretarz Prezydium	Przewodniczący Prezydium

121

UCHWAŁA Nr 74/XVIII/63
Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Tczewie

z dnia 15 sierpnia 1963 r.

w sprawie zatwierdzenia planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w Tczewie przy ulicy Nadbrzeżnej.

Na podstawie art. 23 ust. 2 i art. 24 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) w łączności z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o terenach dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 31, poz. 138; zm.: Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 47 i Nr 32, poz. 159) Prezydium Miejskiej Rady Narodowej postanawia, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się plan szczegółowego zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w Tczewie przy ulicy Nadbrzeżnej — obręb Czyżykowo, Nr parceli 1008/81 — a przeznaczonego pod budownictwo domów jednorodzinnych.

§ 2.

Zobowiązuje się Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Miejskiej Rady Narodowej do:

a) umożliwienia zainteresowanym zapoznania się z zasadami planu, o którym mowa w § 1 — zgodnie z wymogami zawartymi w art. 24 ust. 2 cytowanej ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r.,
b) udzielania zainteresowanym odpowiednich informacji dotyczących planu, o którym mowa w § 1,
c) spowodowania ogłoszenia w lokalnym czasopiśmie infor-

macji o zatwierdzeniu planu wymienionego w § 1 oraz dopilnowania, aby odpis niniejszej uchwały został wywieszony na tablicy ogłoszeń Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Tczewie.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Za Prezydium Rady Narodowej

E. Wiśniewski — Sekretarz Prezydium

T. Durkiewicz — Przewodniczący Prezydium

122

UCHWAŁA Nr 93/XXI/63

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Tczewie
z dnia 26 września 1963 r.

w sprawie ustalenia stawek czynszu dzierżawnego za tereny państwowe oraz tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych, położone w granicach administracyjnych miasta Tczewa.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) oraz §2, §3 ust. 1 i 2 i § 4 uchwały Nr 393 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia stawek czynszu za dzierżawę terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski z 1963 r. Nr 4, poz. 14) Prezydium Miejskiej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Stawki czynszu dzierżawnego za położone w granicach administracyjnych miasta Tczewa tereny państwowe i tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych, określa cennik ustalony niniejszą uchwałą — w zależności od położenia terenu i celu na jaki teren zostaje wydzierżawiony.

§ 2.

Dla uzyskania podstawy do ustalenia stawek czynszu dzierżawnego (§ 1) zróżnicowanych w zależności od położenia terenu oddanego w dzierżawę, dzieli się miasto Tczew na cztery następujące strefy:

1) **strefę I-szą — centralną,** do której zalicza się tereny położone pomiędzy: mostem kolejowym na rzece Wiśle, torem kolejowym na odcinku od tego mostu do wiaduktu na skrzyżowaniu z ulicą Wojska Polskiego, ulicą Wojska Polskiego, Placem Grunwaldzkim, ulicą Feliksa Dzierżyńskiego (na odcinku do wieży ciśnień), ulicą Kołłątaja, oraz ulicą Nad Wisłą — do brzegu rzeki Wisły;
2) **strefę II-gą śródmiejską,** do której zalicza się tereny położone pomiędzy: linią biegnącą od wieży ciśnień przy zbiegu ulic Feliksa Dzierżyńskiego i Bałdowskiej wzdłuż ulicy Dojazdowej do gmachu Liceum Pedagogicznego obok cmentarza, dalej przez tory kolejowe wzdłuż północnej granicy ogrodów działkowych do ulicy Grunwaldzkiej, ulicami Grunwaldzką i Wojska Polskiego (na odcinku do autostrady), autostradą oraz ulicami: Gdańską, Pomorską, Mostową, Gdańską i Warsztatową do granicy strefy I-ej — centralnej, a następnie tą granicą do wieży ciśnień;
3) **strefę III-cią — pośrednią,** do której zalicza się tereny położone pomiędzy: linią biegnącą od wylotu do rzeki Wisły rowu granicznego przy ulicy Nadbrzeżnej w kierunku zachodnim do wiaduktu nad torami kolejowymi w dzielnicy Górki, torami kolejowymi biegnącymi przez osiedle Suchostrzygi do dworca kolejowego, dalej przez pola PGR Malinowo II za cegielnią do ulicy Robotniczej, następnie ulicą Robotniczą do rzeki Wisły w rejonie Osiedla Staszica;
4) **strefę IV-tą — peryferyjną,** do której zalicza się pozostałe tereny położone w granicach administracyjnych miasta Tczewa — nie zaliczone do stref: I-ej, II-giej, i III-ciej.

§ 3.

Stawki czynszu dzierżawnego za położone w granicach administracyjnych miasta Tczewa tereny państwowe i tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych, ustala się — w zależności od położenia terenu i celu na jaki zostaje on wydzierżawiony — jak w tabelach Nr 1, Nr 2, Nr 3, Nr 4, i Nr 5, stanowiących załączniki Nr 1, Nr 2, Nr 3, Nr 4 i Nr 5 do niniejszej uchwały.

§ 4.

1. Czynsz dzierżawny ustalony na podstawie niniejszej uchwały płatny jest od dnia 1 stycznia 1964 r.; do tego czasu obowiązują dotychczasowe stawki czynszu.
2. Jeżeli jednak umowa dzierżawy zostanie zawarta po ogłoszeniu niniejszej uchwały (cennika) w sposób przewidziany w §5, czynsz ustalony na podstawie tej uchwały pobiera się od dnia zawarcia umowy.

§ 5.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku, a ponadto wyciąg z uchwały w formie cennika podlega ogłoszeniu w drodze rozplakatowania go na tablicach ogłoszeń.

Za Prezydium Rady Narodowej

E. Wiśniewski — Sekretarz Prezydium

T. Durkiewicz — Przewodniczący Prezydium

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr 93/XXI/63 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Tczewie z dnia 26 września 1963 r.

Tabela stawek czynszowych Nr 1

Strefy	Tereny użytkowane na cele przemysłowe, handlowe i składowe
	Stawki w zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym
centralna i śródmiejska	0,25
pośrednia i peryferyjna	0,15

Załącznik Nr 2 do uchwały Nr 93/XXI/63 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Tczewie z dnia 26 września 1963 r.

Tabela stawek czynszowych Nr 2

Strefy	Tereny użytkowane na:		
	uprawy sadownicze i warzywn.	drobne uprawy rolne i łąki	drobne uprawy kwiatów
	Stawki w zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym		
centralna i śródmiejska	0,20	0,12	0,30
pośrednia i peryferyjna	0,15	0,08	0,20

Załącznik Nr 3 do uchwały Nr 93/XXI/63 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Tczewie z dnia 26 września 1963 r.

Tabela stawek czynszowych Nr 3

Strefy	Tereny użytkowane na cele handlu ulicznego — pod kioski i stragany oraz stałe stoiska sprzedaży czasopism, wyrobów tytoniowych, owoców, słodyczy itp.
	Stawki w zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym
centralna i śródmiejska	5,00
pośrednia i peryferyjna	3,00

Załącznik Nr 4 do uchwały Nr 93/XXI/63 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Tczewie z dnia 26 września 1963 r.

Tabela stawek czynszowych Nr 4

Strefy	Tereny użytkowane pod ruchome punkty sprzedaży (wózki)
	Stawki w zł od 1 punktu sprzedaży (wózka) w stosunku rocznym
wszystkie	80,00

Załącznik Nr 5 do uchwały Nr 93/XXI/63 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Tczewie z dnia 26 września 1963 r.

Tabela stawek czynszowych Nr 5

Strefy	Tereny użytkowane na cele imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych
	Stawki w zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym
centralna i śródmiejska	0,20
pośrednia i peryferyjna	0,15

123

UCHWAŁA Nr 34/XII/63

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Elblągu z dnia 21 marca 1963 r.

w sprawie ustalenia stawek czynszu dzierżawnego za tereny państwowe i tereny stawiące własność osób prawnych lub fizycznych, położone w granicach administracyjnych miasta Tolkmicka i osiedla Krynicy Morskiej w powiecie elbląskim oraz stosowania obniżek i wprowadzenia zwolnień od tego czynszu.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 14 lipca 1963 roku o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) oraz §§ 2 do 4, 6 do 10 i § 13 uchwały Nr 393 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia stawek czynszu za dzierżawę terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski z 1963 r. Nr 4, poz. 14) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej postanawia, co następuje:

§ 1.

Stawki czynszu dzierżawnego za tereny państwowe i tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych, położone w granicach administracyjnych miasta Tolkmicka i osiedla Krynicy Morskiej, określa cennik ustalony niniejszą uchwałą — w zależności od położenia terenu i celu, na jaki teren zostaje wydzierżawiony.

§ 2.

1. Ustala się następujące stawki czynszu dzierżawnego za tereny, o których mowa w § 1:
   1) dla miasta Tolkmicka:
      a) za tereny użytkowane na cele przemysłowe, handlowe i składowe — 0,15 zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym,
      b) za tereny użytkowane na uprawy sadownicze i warzywnicze — 0,15 zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym,
      c) za tereny użytkowane na drobne uprawy rolne i łąki — 0,05 zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym,
      d) za tereny użytkowane na drobne uprawy kwiatów — 0,15 zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym,
      e) za tereny użytkowane na cele handlu ulicznego — pod kioski i stragany oraz stałe stoiska sprzedaży czasopism, wyrobów tytoniowych, owoców, słodyczy itp — 1,50 zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym,
      f) za tereny użytkowane pod ruchome punkty sprzedaży (wózki) — 80,00 zł od 1 punktu (wózka) w stosunku rocznym,
      g) za tereny użytkowane na cele imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych — 0,05 zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym;
   2) dla osiedla Krynica Morska:
      a) za tereny użytkowane na cele przemysłowe, handlowe i składowe — 0,20 zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym,
      b) za tereny użytkowane na uprawy sadownicze i warzywnicze — 0,20 zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym,
      c) za tereny użytkowane na drobne uprawy rolne i łąki — 0,10 zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym,
      d) za tereny użytkowane na drobne uprawy kwiatów — 0,20 zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym,
      e) za tereny użytkowane na cele handlu ulicznego — pod kioski i stragany oraz stałe stoiska sprzedaży czasopism, wyrobów tytoniowych, owoców, słodyczy itp. — 3,00 zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym,
      f) za tereny użytkowane pod ruchome punkty sprzedaży (wózki) — 80,00 zł od 1 punktu (wózka) w stosunku rocznym;
      g) za tereny użytkowane na cele imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych — 0,10 zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym.

2. Czynsz dzierżawny za działki przydomowe wydzierżawiane wraz z budynkami ustala się według obowiązujących stawek opłaty rocznej z tytułu korzystania z analogicznych terenów oddanych w wieczyste użytkowanie.

§ 3.

Stawki czynszu dzierżawnego ustalone niniejszą uchwałą (§ 2), w odniesieniu do wydzierżawiających tereny nie stanowiące własności Państwa, a położone w granicach administracyjnych miasta Tolkmicka i osiedla Krynicy Morskiej — mają charakter stawek wiążących, które nie mogą być podwyższane w drodze umowy.

§ 4.

Ustalone niniejszą uchwałą stawki czynszu dzierżawnego (§ 2) nie obejmują opłat za usługi komunalne z tytułu utrzymania czystości ulic i chodników przyległych do przedmiotu dzierżawy, z tytułu dostarczenia prądu, gazu i wody, korzystania z kanalizacji itp.

Za usługi te dzierżawca ponosi odpowiednie opłaty na zasadach ogólnych.

§ 5.

W stosunku do niżej wymienionych kategorii dzierżawców oraz kategorii terenów państwowych położonych w granicach administracyjnych miasta Tolkmicka i osiedla Krynicy Morskiej mogą być stosowane następujące obniżki ustalonego na podstawie niniejszej uchwały czynszu dzierżawnego:

1) za tereny państwowe wydzierżawione jednostkom państwowym, organizacjom społecznym (w rozumieniu art. 3 ust. 2 powołanej ustawy o gospodarce terenami w miastach i osiedlach), spółdzielniom mieszkaniowym (lokatorskim), innym osobom prawnym i osobom fizycznym utrzymującym się z pracy najemnej — do 50 proc.,
2) za państwowe działki przydomowe odpowiadające normatywom wydzierżawione osobom fizycznym utrzymującym się z pracy najemnej — do 75 proc.,
3) za państwowe działki przydomowe wydzierżawione wraz z budynkami — do 75 proc.,
4) za tereny państwowe wydzierżawione na boiska sportowe — do 90 proc.

§ 6.

Decyzje w przedmiocie obniżenia — w granicach przewidzianych przepisami § 5 — czynszu dzierżawnego za tereny państwowe wydzierżawione poszczególnym jednostkom państwowym, organizacjom społecznym, innym osobom prawnym i osobom fizycznym, wydają organy gospo-

darki komunalnej i mieszkaniowej Prezydiów Rad Narodowych miasta Tolkmicka i osiedla Krynicy Morskiej, wyłącznie na wniosek zainteresowanych dzierżawców, po uprzednim zbadaniu możliwości płatniczych danej osoby prawnej lub sytuacji materialnej osoby fizycznej.

§ 7.

Tereny państwowe przeznaczone na place gier i zabaw dla dzieci i młodzieży zwalnia się od czynszu dzierżawnego.

§ 8.

Tereny państwowe (§ 1) oddane pod pracownicze ogrody działkowe wolne są od czynszu dzierżawnego na podstawie art. 12 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz. U. Nr 18, poz. 117).

§ 9.

1. Czynsz dzierżawny ustalony na podstawie niniejszej uchwały płatny jest od dnia 1 stycznia 1964 r.; do tego czasu obowiązują dotychczasowe stawki czynszu.
2. Jeżeli jednak umowa dzierżawy zostanie zawarta po ogłoszeniu cennika, ustalonego niniejszą uchwałą, czynsz pobiera się według stawek tego cennika począwszy od dnia zawarcia umowy.
3. Jeżeli czynsz dzierżawny został zapłacony z góry (np. za 3 lata) lub nastąpiło zaliczenie określonej kwoty na poczet czynszu dzierżawnego (np. z tytułu wykonania przez dzierżawcę remontu kapitalnego dzierżawionego budynku), obowiązek uiszczania czynszu dzierżawnego według nowych stawek — ustalonych niniejszą uchwałą — powstaje z końcem okresu, za który czynsz uiszczono z góry lub za który nastąpiło zaliczenie.

Za Prezydium Rady Narodowej

K. Gliniecki — Sekretarz Prezydium

M. Lacheta — Przewodniczący Prezydium

124

UCHWAŁA Nr 116/XXIII/63

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Kartuzach

z dnia 14 października 1963 r.

w sprawie zatwierdzenia planu szczegółowego zagospodarowania przestrzennego części osiedla Leźno w powiecie kartuskim, położonej przy szosie Żukowo — Gdańsk.

Na podstawie art. 23 ust. 2 i art. 24 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się plan szczegółowego zagospodarowania przestrzennego części osiedla Leźno w powiecie kartuskim, położonej przy szosie Żukowo — Gdańsk.

§ 2.

Zobowiązuje się Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury do:

1) udostępnienia zainteresowanym zapoznania się z zasadami planu, o którym mowa w § 1, zgodnie z wymogami zawartymi w art. 24 ust. 2 cytowanej ustawy,
2) udzielania zainteresowanym odpowiednich informacji dotyczących przedmiotowego planu,
3) spowodowania, aby w lokalnym czasopiśmie ukazała się informacja o zatwierdzeniu przedmiotowego planu i aby odpis niniejszej uchwały wywieszony został na tablicy ogłoszeń Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Żukowie.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Za Prezydium Rady Narodowej

Z. Szczepankiewicz — Sekretarz Prezydium

A. Bucholz — Przewodniczący Prezydium

125

UCHWAŁA Nr 6/II/63

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tczewie

z dnia 31 stycznia 1963 r.

w sprawie ustalenia stawek czynszu dzierżawnego za tereny państwowe oraz tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych, położone w granicach administracyjnych miast Gniewu i Pelplina w powiecie tczewskim.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) oraz §§ 2 do 4, 8 do 10 i § 13 uchwały Nr 393 Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia stawek czynszu za dzierżawę terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski z 1963 r. Nr 4, poz. 14) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej postanawia, co następuje:

§ 1.

Stawki czynszu dzierżawnego za tereny państwowe i tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych, położone w granicach administracyjnych miast Gniewu i Pelplina, określa cennik ustalony niniejszą uchwałą — w zależności od celu na jaki teren zostaje wydzierżawiony.

§ 2.

Tereny państwowe (§ 1) oddane pod pracownicze ogrody działkowe wolne są od czynszu dzierżawnego na podstawie art. 12 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz. U. nr 18, poz. 117).

§ 3.

1. Ustala się następujące stawki czynszu dzierżawnego za położone w granicach administracyjnych miast Gniewu i Pelplina tereny państwowe i tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych:
1) za tereny użytkowane na cele przemysłowe, handlowe i składowe — 0,15 zł za 1 m^2 powierzchni w stosunku miesięcznym;
2) za tereny użytkowane na:
   a) uprawy sadownicze i warzywnicze — 0,15 zł za 1 m^2 powierzchni w stosunku rocznym;
   b) drobne uprawy rolne i łąki — 0,10 zł za 1 m^2 powierzchni w stosunku rocznym;
   c) drobne uprawy kwiatów — 0,20 zł za 1 m^2 powierzchni w stosunku rocznym;
3) za tereny użytkowane na cele handlu ulicznego:
   a) pod kioski i stragany oraz stałe stoiska sprzedaży czasopism, wyrobów tytoniowych, owoców, słodyczy itp. — 2.00 zł za 1 m^2 powierzchni w stosunku miesięcznym;
   b) pod ruchome punkty sprzedaży (wózki) — 60,00 zł od punktu sprzedaży (wózka) w stosunku rocznym;
4) za tereny użytkowane na cele imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych — 0,10 zł za 1 m^2 powierzchni w stosunku miesięcznym.

2. Czynsz dzierżawny za działki przydomowe wydzierżawiane wraz z budynkami ustala się według obowiązujących stawek opłaty rocznej z tytułu korzystania z analogicznych terenów oddanych w wieczyste użytkowanie.

§ 4.

Stawki czynszu dzierżawnego ustalone niniejszą uchwałą, w odniesieniu do wydzierżawiających tereny nie sta-

nowiące własności państwa, a położone w granicach administracyjnych miast Gniewu i Pelplina — mają charakter stawek wiążących, które nie mogą być podwyższone w drodze umowy.

§ 5.

Ustalone niniejszą uchwałą stawki czynszu dzierżawnego nie obejmują opłat za usługi komunalne z tytułu utrzymania czystości ulic i chodników przyległych do przedmiotu dzierżawy, z tytułu dostarczenia prądu, gazu i wody, korzystania z kanalizacji itp. Za usługi te dzierżawca ponosi odpowiednie opłaty na zasadach ogólnych.

§ 6.

1. Czynsz dzierżawny ustalony na podstawie niniejszej uchwały płatny jest od dnia 1 stycznia 1964 r.; do tego czasu obowiązują dotychczasowe stawki czynszu.
2. Jeżeli jednak umowa dzierżawy zostanie zawarta po ogłoszeniu cennika ustalonego niniejszą uchwałą, czynsz pobiera się według stawek tego cennika począwszy od dnia zawarcia umowy.
3. Jeżeli czynsz dzierżawny został zapłacony za określony czas z góry (np. za 3 lata) lub nastąpiło zaliczenie określonej kwoty na poczet czynszu dzierżawnego (np. z tytułu wykonania przez dzierżawcę remontu kapitalnego dzierżawionego budynku), obowiązek uiszczania czynszu dzierżawnego według nowych stawek — ustalonych niniejszą uchwałą — powstaje po upływie okresu, za który czynsz uiszczono z góry lub za który nastąpiło zaliczenie.

Za Prezydium Rady Narodowej

R. Kunicki — Sekretarz Prezydium
B. Turski — Przewodniczący Prezydium

126

UCHWAŁA Nr 144/16/63

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie
z dnia 19 lipca 1963 r.

w sprawie ustalenia stawek czynszu dzierżawnego za tereny państwowe oraz tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych, położone w granicach administracyjnych miast Wejherowa i Rumii oraz osiedla Redy w powiecie wejherowskim.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) oraz § 2, § 3, ust. 1 i 2, § 4, § 9, i § 13 uchwały Nr 393 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1962 r. w sprawie wytycznych dla ustalenia stawek czynszu za dzierżawę terenów w miastach i osiedlach (Monitor Polski z 1963 r. Nr 4, poz. 14) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Stawki czynszu dzierżawnego za tereny państwowe i tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych położone w granicach administracyjnych miast Wejherowa i Rumii oraz osiedla Redy ustala się — w zależności od położenia terenu i celu na jaki teren zostaje wydzierżawiony — jak w tabelach Nr 1 do Nr 5 zawartych w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2.

Dla uzyskania podstawy do zróżnicowania w obrębie miasta Wejherowa stawek czynszu dzierżawnego (§ 1) — w zależności od położenia terenu oddanego w dzierżawę — dzieli się miasto Wejherowo na cztery strefy pokrywające się ze strefami o których mowa w załączniku Nr 1 do uchwały Nr 160/25/62 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie z dnia 28 września 1962 r. w sprawie ustalenia cennika opłaty rocznej z tytułu korzystania z terenów położonych w granicach miast Wejherowa i Rumii oraz osiedla Reda w powiecie wejherowskim, oddanych w użytkowanie organizacjom społecznym albo w wieczyste użytkowanie innym osobom prawnym lub fizycznym (Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z 1963 r. Nr 8, poz. 62).

§ 3.

1. Czynsz dzierżawny ustalony na podstawie niniejszej uchwały płatny jest od dnia 1 stycznia 1964 r.; do tego czasu obowiązują dotychczasowe stawki czynszu.
2. Jeżeli jednak umowa dzierżawy zostanie zawarta po ogłoszeniu cennika ustalonego niniejszą uchwałą, czynsz pobiera się według stawek tego cennika począwszy od dnia zawarcia umowy.
3. Jeżeli czynsz dzierżawny został zapłacony za określony czas z góry (np. za 3 lata) lub nastąpiło zaliczanie określonej kwoty na poczet czynszu dzierżawnego (np. z tytułu wykonania przez dzierżawcę remontu kapitalnego dzierżawionego budynku), obowiązek uiszczania czynszu dzierżawnego według nowych stawek — ustalonych niniejszą uchwałą — powstaje po upływie okresu za który czynsz uiszczono z góry lub za który nastąpiło zaliczenie.

Za Prezydium Rady Narodowej

J. Olejnik — Sekretarz Prezydium
B. Racławski — Przewodniczący Prezydium

Załącznik do uchwały Nr 144/16/63 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie z dnia 19 lipca 1963 r.

Tabela stawek czynszowych Nr 1

Miasta i osiedle	Strefy	Tereny użytkowane na cele przemysłowe, handlowe i składowe — Stawki w zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym
Wejherowo	centralna	0,25 zł
	śródmiejska	0,20 zł
	pośrednia	0,15 zł
	peryferyjna	0,10 zł
Rumia	—	0,20 zł
os. Reda	—	0,15 zł

Tabela stawek czynszowych Nr 2

Miasta i osiedle	Strefy	Tereny użytkowane na cele: uprawy sadown. i warzyw.	drobne uprawy rolne i łąki	drobne uprawy kwiatów
		Stawki w zł za 1 m² powierzchni w stosunku rocznym		
m. Wejherowo	centralna	0,25 zł	0,15 zł	0,30 zł
	śródmiejska	0,20 zł	0,10 zł	0,25 zł
	pośrednia	0,15 zł	0,10 zł	0,20 zł
	peryferyjna	0,10 zł	0,05 zł	0,15 zł
m. Rumia	—	0,20 zł	0,10 zł	0,30 zł
os. Reda	—	0,15 zł	0,10 zł	0,20 zł

Tabela stawek czynszowych Nr 3

Miasta i osiedle	Strefy	Tereny użytkowane na cele handlu ulicznego — pod kioski i stragany oraz stałe stoiska sprzedaży czasopism, wyrobów tytoniowych, owoców, słodyczy itp. — Stawki w zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym
m. Wejherowo	centralna	5,00 zł
	śródmiejska	4,00 zł
	pośrednia	3,00 zł
	peryferyjna	2,00 zł
m. Rumia	—	3,00 zł
os. Reda	—	2,00 zł

Tabela stawek czynszowych Nr 4

Miasta i osiedle	Tereny użytkowane pod ruchome punkty sprzedaży (wózki)
	Stawki w zł od 1 punktu sprzedaży (wózka) w stosunku rocznym
m. Wejherowo	80,00 zł
m. Rumia	70,00 zł
os. Reda	50,00 zł

Tabela stawek czynszowych Nr 5

Miasta i osiedle	Strefy	Tereny użytkowane na cele imprez widowiskowych i przedsięwzięć rozrywkowych
		Stawki w zł za 1 m² powierzchni w stosunku miesięcznym
m. Wejherowo	centralna	0,15 zł
	śródmiejska	0,12 zł
	pośrednia	0,10 zł
	peryferyjna	0,08 zł
m. Rumia	—	0,10 zł
os. Reda	—	0,08 zł

127

ZARZĄDZENIE

Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego

z dnia 25 września 1963 r.

w sprawie kontroli przepisowego noszenia umundurowania i oznak służbowych zastrzeżonych dla pracowników resortu Ministerstwa Żeglugi.

Na podstawie §§ 3 i 4 zarządzenia Nr 189 Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej z dnia 12 grudnia 1957 r. w sprawie przepisowego noszenia umundurowania i oznak służbowych przez pracowników resortu Żeglugi i Gospodarki Wodnej zarządza się, co następuje:

§ 1.

Upoważniam pracowników służby ruchu kapitanatów i bosmanatów portów handlowych i rybackich, a w szczególności kapitanów i ich zastępców, oficerów nabrzeży, oficerów dyżurnych i bosmanów — do wykonywania na obszarze portów kontroli przepisowego noszenia umundurowania i oznak służbowych, zastrzeżonych dla pracowników resortu Ministerstwa Żeglugi w myśl zarządzenia Nr 189 Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej z dnia 12 grudnia 1957 r. w sprawie przepisowego noszenia umundurowania i oznak służbowych przez pracowników resortu Żeglugi i Gospodarki Wodnej i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1958 r. w sprawie umundurowania pracowników urzędów morskich (Dz. U. Nr 19, poz. 77).

§ 2.

1. Wykonujący kontrolę (§ 1) są uprawnieni do legitymowania osób noszących umundurowanie i oznaki służbowe, o których mowa w § 1, a osoby kontrolowane — obowiązane do okazania legitymacji służbowej, dokumentu żeglarskiego lub innego dokumentu, stwierdzającego prawo do noszenia umudurowania i oznak służbowych.
2. W razie odmowy kontrolowanego przedstawienia kontrolującemu dokumentu stwierdzającego prawo do noszenia umundurowania i oznak służbowych, kontrolujący może zwrócić się o pomoc do organów Milicji Obywatelskiej lub Straży Portowej.

§ 3.

W przypadku stwierdzenia noszenia umundurowania lub oznak służbowych przez osobę nieuprawnioną, sprawa będzie skierowana na drogę postępowania karno-administracyjnego z wnioskiem o ukaranie jej na zasadzie przepisów prawa o wykroczeniach.

§ 4.

Szczegółowy tryb postępowania organów wykonujących kontrolę (§ 1) w przypadkach stwierdzenia naruszenia przez pracowników resortu Ministerstwa Żeglugi postanowień powołanego zarządzenia Nr 189 Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej z dnia 12 grudnia 1957 r. oraz w przypadkach wymienionych w § 3 — normuje instrukcja Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem wydania.

Dyrektor

inż. W. Wallas

128

ORZECZENIE

Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

z dnia 24 czerwca 1963 r.

w sprawie utworzenia obwodu rybackiego „Jezioro Czarne" na terenie gromady Szemud w powiecie wejherowskim.

Na podstawie art. art. 19, 20 i 34 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. Nr 35, poz. 357; zm.: Dz. U. z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1951 r. Nr 14, poz. 110) oraz §§ 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1935 r. o ogłaszaniu orzeczeń o tworzeniu i zmianach obwodów rybackich (Dz. U. Nr 24, poz. 165) Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

orzeka, co następuje:

Ustanawia się obwód rybacki „Jezioro Czarne" obejmujący swoim zasięgiem obszar wód jeziora Czarne, nazywanego również jeziorem Dąbrówka.

Nowoutworzony obwód rybacki położony jest przy szosie biegnącej z miejscowości Szemud do miejscowości Przetoczyno, w obrębie gromady Szemud, w powiecie Wejherowo.

Władzą administracyjną właściwą — w rozumieniu art. 98 cytowanej na wstępie ustawy o rybołówstwie — dla sprawowania nadzoru nad nowoutworzonym obwodem rybackim jest Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie.

Od orzeczenia niniejszego służy w myśl art. 110 §§ 1 i 2 kodeksu postępowania administracyjnego z dnia 14 czerwca 1960 r. (Dz. U. 30, poz. 168) prawo odwołania się do Ministerstwa Rolnictwa za pośrednictwem Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — w ciągu dni 14, licząc od dnia ogłoszenia orzeczenia we właściwej terenowo gromadzie nabrzeżnej.

Kierownik Wydziału
w/z

mgr inż. Wiesław Krzywicki

zastępca kierownika Wydziału

129

OBWIESZCZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 25 listopada 1963 r.

o sprostowaniu błędów drukarskich w numerze 9 Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 14 października 1963 r. oraz w numerze 12 tego Dziennika z dnia 20 listopada 1963 r.

Zgodnie z wymogami zawartymi w § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 kwietnia 1958 r. w sprawie zasad i trybu ogłaszania uchwał rad narodowych oraz wydawania dzienników urzędowych wojewódzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 19, poz. 78) prostuje się błędy drukarskie

stwierdzone w numerze 9 Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 14 października 1963 r. oraz w numerze 12 tego Dziennika z dnia 20 listopada 1963 r. — jak następuje:

1. W tekście uchwały Nr 124/XVIII/63 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 13 maja 1963 r. w sprawie zmiany zarządzenia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 30 października 1956 roku, dotyczącego przekazania kierownikom komórek organizacyjnych bezpośrednio podległych Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, uprawnień do umarzania i udzielania ulg w spłacaniu należności przypadających jednostkom organizacyjnym objętym budżetem wojewódzkim względnie rozliczającym się z budżetem (Dz. Urzęd. Woj. Rady Narodowej Nr 10, poz. 66) — opublikowanym w numerze 9 Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 14 października 1963 r. pod pozycją 70 — na stronie tytułowej tego numeru, w prawej kolumnie, w wierszu pierwszym od dołu błędnie wydrukowano cyfrę „5" — prawidłową jest cyfra „3".
2. W tabeli Nr 1 zatytułowanej: Stawki opłaty rocznej z tytułu położenia terenu, zamieszczonej w tekście opublikowanej w numerze 12 Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 20 listopada 1963 r. pod pozycją 96, uchwały Nr 91/IX/63 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni z dnia 23 kwietnia 1963 r. w sprawie częściowej zmiany uchwały Nr 86/XXIX/62 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni, dotyczącej ustalenia cennika opłaty rocznej z tytułu korzystania z terenów państwowych położonych w granicach administracyjnych miasta Gdyni, oddanych w użytkowanie organizacjom społecznym albo w wieczyste użytkowanie innym osobom prawnym lub fizycznym — wyraz „przydomowe" i wyraz „budowlane" wydrukowano w niewłaściwych rubrykach, a mianowicie w drugiej od prawej strony rubryce pionowej zamiast wyrazu „budowlane" błędnie wydrukowano wyraz „przydomowe", a w pierwszej od prawej strony rubryce pionowej zamiast wyrazu „przydomowe" błędnie wydrukowano wyraz „budowlane".
3. W tabeli stawek czynszowych Nr 1 stanowiącej załącznik Nr 1 do opublikowanej w numerze 12 Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 20 listopada 1963 r. pod pozycją 97, uchwały Nr 90/IX/63 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni z dnia 23 kwietnia 1963 r. w sprawie ustalenia stawek czynszu dzierżawnego za tereny państwowe oraz za tereny stanowiące własność osób prawnych lub fizycznych, położone w granicach administracyjnych miasta Gdyni — wyraz „Pośrednia" i wyraz „Śródmiejska" wydrukowano w niewłaściwych rubrykach, a mianowicie w rubryce poziomej oznaczonej L..p. 2 zamiast wyrazu „Śródmiejska" błędnie wydrukowano wyraz „Pośrednia", a w następnej rubryce oznaczonej L.p. 3 zamiast wyrazu „Pośrednia" błędnie wydrukowano wyraz „Śródmiejska".

Sekretarz Prezydium
Wojewódzkiej Rady Narodowej

K. Okoniewski

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — Gdańsk, ul. Okopowa 21/27, I piętro pokoje nr 151 (Redakcja) i 131 (administracja). Telefon Nr 31-24-96 (wewntęrzny 221).

Redakcja i Administracja czynna jest od godziny 8,30 do 15,30.

Prenumerata: roczna (ze skorowidzem) 18 zł, półroczna — 10 zł. Cena pojedyńczego egzemplarza do 4 stron druku — 0,90 zł, przy większej ilości stron — 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony. Wpłaty na prenumeratę należy uiszczać z góry na konto 304-94/2/62 Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — w Narodowym Banku Polskim — III Oddział Miejski w Gdańsku.

Ceny ogłoszeń o zagubionych dokumentach: ryczałt zł 10,50 od jednego dokumentu i 1,50 od każdego dalszego dokumentu.

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. 2,70 zł

Odbiorca:

Gdańskie Zakłady Graficzne Zam. 2370. — A-1.